

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
שבת-ואלו קשרים	מימרא	מאן דאמר										
	דבי רב יהודה מקנבי כרבא	[רב יהודה]								O		
	דבי רבה גרדי קארי, כיון דחזא דהווי קא מחרפי, אמר להו: אתא איגרתא ממערבא משמיה דרבי יוחנן דאסיר	[רבה]								O		
	הדרן עלך ואלו קשרים										◇	

קטו.
קטו.

שבת-כל כתבי		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כל כתבי הקדש מצילין אותן מפני הדליקה, בין שקורין בהן ובין שאין קורין בהן ואף על פי שכתובים בכל לשון טעונים גניזה.											■
ומפני מה אין קורין בהם - מפני ביטול בית המדרש.											■
היו כתובים תרגום או בכל לשון, רב הונא אמר: אין מצילין אותן מפני הדליקה	איתמר: [רב הונא]									◆	■
מצילין אותן מפני הדליקה.	רב חסדא:									◆	■
אליבא דמאן דאמר ניתנו לקרות בהן - דכולי עלמא לא פליגי דמצילין, כי פליגי - אליבא דמאן דאמר לא ניתנו לקרות בהן.											■
אין מצילין - דהא לא ניתנו לקרות בהן	רב הונא:									◆	■
מצילין - משום בזיון כתבי הקדש.	רב חסדא:									◆	■
כל כתבי הקדש מצילין אותן מפני הדליקה, בין שקורין בהן בין שאין קורין בהן, אף על פי שכתובין בכל לשון.	תנן:										■
מאי לאו שקורין בהן - נביאים, ושארין קורין בהן - כתובים, אף על פי שכתובין בכל לשון, דלא ניתנו לקרות בהן, וקתני מצילין, ותיבתא דרב הונא											ז
ותסברא? אימא סיפא: טעונין גניזה. השתא אצולי מצילינן, גניזה מיבעי?	אמר לך רב הונא:										!
אלא, רב הונא מתרין לטעמיה, ורב חסדא מתרין לטעמיה.											!
בין שקורין בהם - נביאים, ובין שאין קורין בהם - כתובים, במה דברים אמורים - שכתובין בלשון הקדש, אבל בכל לשון - אין מצילין, ואפילו הכי - גניזה בעו.	רב הונא מתרין לטעמיה:										!
בין שקורין בהן - נביאים, ובין שאין קורין בהן - כתובים, אף על פי שכתובין בכל לשון - נמי מצילין, והכי קאמר: ומקם שלהן טעונין גניזה.	רב חסדא מתרין לטעמיה:										!
היו כתובים תרגום וכל לשון מצילין אותן מפני הדליקה	מיתבי:										■
תיבתא דרב הונא											ז
האי תנא סבר ניתנו לקרות בהן.	אמר לך רב הונא:										!
היו כתובין גיפטיה, מדית, עיברית, עילמית, ויונית, אף על פי שלא ניתנו לקרות בהן - מצילין אותן מפני הדליקה	תא שמע:										■
תיבתא דרב הונא											ז
תנאי היא	אמר לך רב הונא:										ז
היו כתובין תרגום ובכל לשון - מצילין אותן מפני הדליקה	דתניא: [ת"ק]										◆
אין מצילין אותן מפני הדליקה.	רבי יוסי:										◆
מעשה באבא הלפתא שהלך אצל רבן גמליאל בריבי לטבריא, ומצאו שהיה יושב על שלחנו של ר' יוחנן בן ניזוף וכידו ספר איוב תרגום והוא קורא בו. אמר לו: זכור אני ברבן גמליאל אבי אביך שהיה עומד על גב מעלה בהר הבית, והביאו לפניו ספר איוב תרגום, ואמר לבנאי: שקעהו תחת הנדבך. אף הוא צוה עליו וגנזו.	אמר רבי יוסי:										○
עריבה של טיט כפו עליו.	רבי יוסי ברבי יהודה:										○
שתי תשובות בדבר, חדא - וכי טיט בהר הבית מנין? ועוד: וכי מותר לאבדן ביד? אלא: מניח במקום התורפה, והן מרקיבין מאליהן.	רבי:										ז
מאן תנאי?											א
אילימא תנא קמא ורבי יוסי											!
ודילמא בהא קמיפלגי:											ז
ניתנו לקרות בהן	מר סבר: [ת"ק]										■
לא ניתנו לקרות בהן.	ומר סבר: [רבי יוסי]										■
אלא: רבי יוסי ותנא דגיפטיה.											!

הברכות והקמיעין, אף על פי שיש בהן אותיות של שם, ומעניינות הרבה שבתורה - אין מצילין אותן מפני הדליקה. אלא נשרפים במקומן הן ואזכרותיהן. מכאן אמרו: כותבי ברכות כשורפי תורה.	תנו רבנן:									■	◇	קטו:				
מעשה באחד שהיה כותב בצידן, באו והודיעו את רבי ישמעאל, והלך רבי ישמעאל לבודקו.										○		קטו:				
כשהיה עולה בסולם הרגיש בו, נטל טומוס של ברכות ושקעו בספל של מים.										○		קטו:				
ובלשון הזה אמר לו רבי ישמעאל: גדול עונש האחרון מן הראשון.	[רבי ישמעאל]									■	○	קטו:				
היו כתובין בסם ובסיקרא בקומוס ובקנקנתוס בלשון הקדש, מצילין אותן מפני הדליקה או אין מצילין?	בעא מיניה ריש גלותא מרבה בר רב הונא:										^	◇	קטו:			
תיבעי למאן דאמר מצילין, תיבעי למאן דאמר אין מצילין. תיבעי למאן דאמר אין מצילין הני מילי - היכא דתיבי תרגום ובכל לשון, אבל הכא דתיבי בלשון הקדש - מצילין. או דילמא: אפילו למאן דאמר מצילין - הני מילי - היכא דתיבי בדיו, דמיקיים. אבל הכא, כיון דלא מיקיים - לא?											^	◇	קטו:			
אין מצילין.	אמר ליה: [רבה בר רב הונא]										!	◇	קטו:			
והא רב המנוא תנא מצילין											ז	◇	קטו:			
אמר ליה: אי תניא - תניא.											■	◇	קטו:			
מאי תניא?											^		קטו:			
אין בין ספרים למגילה אלא שהספרים נכתבים בכל לשון, ומגילה עד שתהא כתובה אשורית, על הספר ובדיו.	רב אשי, כדתניא:										!	◇	קטו:			
ספר תורה שאין בו ללקט שמונים וחמש אותיות, כגון פרשת ויהי בנסע הארץ מצילין אותה מפני הדליקה. או אין מצילין?	בעא מיניה רב הונא בר חלוב מרב נחמן:											^	◇	קטו:		
ותיבעי לך פרשת ויהי בנסע הארץ גופה היכא דחסר	אמר לוי: [רב נחמן]											ז		קטו:		
פרשת ויהי בנסע - לא קמיבעיא לי, דכיון דאית ביה הזכרות, אף על גב דלית ביה שמונים וחמש אותיות - מצילין	[רב הונא בר חלוב]											!	◇	קטו:		
כי קא מיבעיא לי - ספר תורה שאין בו ללקט, מאי?												^		קטו:		
אין מצילין.	אמר ליה: [רב נחמן]											!	◇	קטו:		
תרגום שכתבו מקרא, ומקרא שכתבו תרגום, וכתב עברית - מצילין מפני הדליקה ואין צריך לומר תרגום שבעזרא ושבדניאל ושבתורה.	איתיביה:											■	ז	◇	קטו:	
תרגום שבתורה מאי ניהו - (בראשית לא) יגר שהדותא - ואף על גב דלית בה שמונים וחמש אותיות												ז		קטו:		
כי תניא היא - להשלים.												!	◇	קטו:		
הני שמונים וחמש אותיות, מכונסות או מפורזות?	איבעיא להו:											^	◇	קטו:		
מכונסות.	רב הונא:											!	◆	◇	קטו:	
אפילו מפורזות.	רב חסדא:											!	◆	◇	קטו:	
ספר תורה שבלה, אם יש בו ללקט שמונים וחמש אותיות, כגון פרשת ויהי בנסע הארץ - מצילין, ואם לאו - אין מצילין.	מיתיבי:											■	ז	◇	קטו:	
תיבתא דרב הונא													ז		קטו:	
בתיבות.	תרגמה רב חסדא אליבא דרב הונא:												!	◇	קטו:	
(במדבר י) ויהי בנסע הארץ ויאמר משה, פרשה זו עשה לה הקדוש ברוך הוא סימניות מלמעלה ולמטה, לומר שאין זה מקומה.	תנו רבנן: [ת"ק]												◆	■	◇	קטו:
לא מן השם הוא זה, אלא מפני שספר חשוב הוא בפני עצמו.	רבי:												◆	■	◇	קטו: